Miezul leadershipului

On Aprilie 14, 2008

Ceea ce gândești și crezi despre tine este ceea ce separă cunoașterea în raport cu informația.

Celebrul alchimist Van Helmont vorbea la un moment dat despre o piatră pe care a văzut-o și pe care a avut-o, care vindeca toate bolile, inclusiv plaga. Iată ce spunea el despre aceasta, atunci când a trebuit să salveze viețile unor oameni importanți. Mai ales că aceeași piatră a ajuns în mâinile unui om priceput, pe nume Butler, și ea a salvat mulți oameni de la moarte.

A fost cândva un anume irlandez, al cărui nume era Butler, care a trăit în timpul lui James, rege al Angliei. Butler era prizonier în închisoarea de la Castelul Vilvord, și acolo i s-a făcut milă de un anume Baillius, călugăr franciscan și cunoscut predicator pe acele meleaguri, care era și el închis acolo. Acesta din urmă avea o infecție foarte puternică pe unul dintre brațe.

Într-o după-amiază, când călugărul nu mai putea de durere și disperare, Butler a atins o mică piatră, ușoară și moale, cu o duritate foarte mică, de o lingură de lapte de migdale. A trimis apoi pe cineva să ducă leacul la călugăr, dând instrucțiuni precise ca licoarea să fie luată în cel mult o oră. După trecerea acelui timp, spre marea surprindere a bolnavului, infecția lui s-a vindecat. în dimineața următoare, după ce am auzit această întâmplare, am plecat spre Vilvord, pentru a fi martor la faptele mărețe ale lui Butler, cu care am legat o strânsă prietenie. La scurt timp după aceea, am văzut o biată bătrână care, de la șaisprezece ani, a muncit cu o durere de cap insuportabilă. Ea a fost vindecată în prezența mea.

Butler a înmuiat aceeași mică piatră într-o lingură de ulei de măsline, după care a curățat-o cu propria sa limbă. A turnat apoi mica lingură de ulei într-o sticluță de ulei. I-a spus apoi femeii să se dea pe cap numai cu o picătură din acel ulei. în acest fel, ea a fost pe loc vindecată. Martor fiind la această întâmplare, am rămas înmărmurit, iar el, zâmbind, mi-a zis:

*- Scumpul meu prieten, dacă nu vii în această parte, unde vei putea vindeca printr-un singur leac toate bolile, vei rămâne mereu în începuturile tale tinere, oricât de bătrân ai deveni. **

Leadership: Ai capacitatea să deschizi orizonturile unui progres nelimitat în cunoaștere din perspectiva metafizicii, încât să rămâi mereu în începuturile tale tinere, oricât de bătrân ai deveni?

Sunt două feluri de oameni cunoscători. Cei care au înțeles dedesubturile Marii Cunoașteri, reușind să exprime esența ei într-un limbaj pur metafizic, adică perceput numai de cei inițiați în domeniu (un număr restrâns de indivizi). Şi cei care au înțeles cum să pună în valoare esența Marii Cunoașteri prin formulări simple care emană un fel de căldură sufletească, cu iz de inspirație, ca atunci când asculți continuu o melodie ritmată, veselă sau senzuală, fără să-i memorezi versurile. Te atinge la suflet opera lor.

Or cunoscătorul veritabil este cel care îmbină elegant, simplu, cu suflet, amanandouă modalitățile de abordare a Marii Cunoașterii - făcând-o nu doar accesibilă, ci cu adevărat nobilă. Şi mai sunt "deștepții", aceia care au înțeles totul, dar care toată viața lor n-au creat nimic în numele Ştiinței (așteptând să facă alții în locul lor totul). Aceștia sunt oamenii cei mai nefolositori lumii și progresului. Şi mai întâlnești câte un bătrân care toată viața lui n-a priceput ce-i aia Creația, dar care se identifică cu înțelepciunea. Este chiar hilar, nu-i așa ?

În mod obișnuit, orizonturile unui progres în cunoaștere, legat de metafizică, presupune să vezi realitatea dincolo de lumea pe care o crezi singura din lume. Luăm seama că există și o lume a pietrelor, apărută din dorința redescoperirii naturii, de a cunoaște îndeaproape niște efecte și cauze rar observate de cineva. Cine găsește leacul unei boli cu ajutorul unei pietre rare, este un om ce caută în continuu, prin fiecare acțiune pe care o întreprinde, miracolul unei lucrări dumnezeiești în mijlocul său.

A rămâne mereu în începuturile tale tinere, oricât de bătrân ai deveni, înseamnă să iei ca model al valorii spirituale aspectul dinamic al unei evoluții continue. Înseamnă să obții rezultatele dorite reinventându-te ca model al propriei posibilități infinite de reconstrucție a realității și de manifestare a gândului în materie.

Dacă ne referim la cunoaștere, printr-o identificare cu lumea lucrurilor, atunci piatra sugerează (conform unui internaut) forță și siguranță, eleganță și rafinament clasic, rustic sau modern. Pe lângă aspectul unic, piatra naturală (mai ales cea decorativă) este un material de durată și extrem de rezistent în fața multor factori externi, inclusiv a schimbărilor de temperatură.

Deci, cunoașterea este un veritabil pilon de stabilitate în ceea ce privește facultatea omului de a înțelege sensul și legătura fenomenelor, încât să știe să utilizeze orice element al naturii, orice lege a naturii pentru a-și întări facultatea de a trăi experiența unor situații-limită și de a le da o anumită semnificație.

Cunoașterea este de dorit numai dacă prelungește tinerețea, nu bătrânețea, asigurând facultatea omului de a analiza elementele naturii și de a transforma realitatea. Flexibilizând gândirea, cunoașterea creează o predispoziție pentru un anumit domeniu de activitate. În această privință, a fi un martor la faptele de măreție ale altcuiva înseamnă să fii un observator care își măsoară cunoașterea din perspectiva raportului dintre tinerețe și bătrânețe, în orizontul unei obiectivități reci, care nu-i aparține decât lui.

Dacă luăm în considerare naivitatea naturii umane care își închipuie că poate să își depășească limitele, atingând imposibilul, ne acordăm la acele fapte de glorie, la acele acte de creație, la acele descoperiri colosale ce au influențat evoluția omeniri, nu total, ci parțial, dar cu siguranță în mod hotărâtor. Evoluția atinge cu siguranță rezultatele în "mântuirea" omenirii, cu acele fapte de mare importanță practică, influențate de gloria unei generații de oameni care aveau să-și depășească epoca printr-o libertate asumată și prin deschiderea către nou, studiind și penetrând profunzimile misterioase ale naturii și ale regenerării ei.

Ceea ce separă cunoașterea în raport cu informația este o ordine mai bună a adevărurilor care depășesc limitele rațiunii omenești, pe care le putem cunoaște doar grație revelației lui Dumnezeu.

Leadershipul înseamnă să lărgești orizonturile unei persoane în veșnicia sa, încât ceea ce leagă natura înconjurătoare de transcendența unei noi nașteri, adică dorința de a evada dintr-un timp cotidian mecanizat, să fie în concordanță cu certitudinea de a face să triumfe lumea spirituală, atemporală, în fața lumii materiale.

Miezul leadershipului în acord cu tabloul general al lumii, a locului și rolului omului în această lume, îl constituie modalitatea în care cunoașterea poate fi aplicată pentru a schimba starea lucrurilor, sau pentru a influența demersul evenimentelor pe scena mondială.

Un lider este un adânc cunoscător al tainelor mistice referitoare la constrângerea la care este supusă starea de fapt, revelatoare, a ființei care poate deveni obiect al cunoașterii.

* Notă: Barrett, Francis - *Magul* , Editura Esoteris, 2008.

Source: https://neculaifantanaru.com/miezul-leadershipului.html